

zijn bedoeling hebben gehad. Ervóór staat een 'Commendatio strenarum ad parentes': aanbeveling van de Nieuwjaarsgeschenken bij de ouders. H.P. schreef deze: ik denk, Henoch Petri, Henoch Pieterszoon (of Cranenburg? dan Henricus Praeceptor!). Het vers luidt: 'Deze liederen die de lof van de geboren Christus uitbazuinen zijn van uw zoons: neemt ze, vaders, verheugd ter hand! En moogt ge de zorg waarderen van hun oprechte meester, waarmee hij het grote gebouw van zijn hoog oprijzende school bestuurt. Vertrouwt, gij, aan wie de gaven van de geleerde Minerva dierbaar zijn en wie het Negental der Muzen lief is, vertrouwt gerust uw dierbare panden toe aan PIETER. Hij schaaft volijverig aan nog ongevormde geesten, onervarenen brengt hij op de hoge top van de berg waar het heldere water stroomt van de Hengstebron. Omwegen en lange omhaal van regels, hij laat ze alle terzij en zal vol geestdrift de zijnen de heilige gaven van de TAK deelachtig maken!' Reclame voor het familiebedrijf: de school van mr. Pieter! Hetzelfde doel hadden de twee verzen waarin de bundel werd opgedragen aan de Heer van Noordwijk. Het eerste, een imitatie van het vers waarmee Catullus zijn gedichten opdroeg aan de Romeinse geschiedschrijver Nepos, richt zich tot Douza als historieschrijver van de Staten. Het is ondertekend door H.I.F.P., ws. Henoch (en) Jacob, Zonen van Pieter. Het tweede is van leerling Georgius a Thienen, die aan zijn naam op z'n Grieks toevoegde 'Ratalleriades', d.i. kleinzoon van Georgius Ratallerus⁵³).

Douza kon over zijn school tevreden zijn!

Op de titelpagina staat de naam geschreven van Damas Blyenburch met het jaartal 1607, en de aantekening 'ex dono Domini Rectoris Carpent(erii)', ten geschenke gekregen van de Heer Rector Carpentier. Hier en daar vinden we met een dunne inktlijn een combinatie van een paar woorden onderstreept. Blijkbaar wilde hij enkele passages, die hem troffen, nader bezien. Want ook hij behoorde tot het gilde der neolatijnse dichters⁵⁴).

Rotterdam

In Noordwijk verloor de middenstand bij het vertrek van Carpentier en zijn 60 kostleerlingen ongetwijfeld een flinke klantenkring - of dat verlies heeft opgewogen tegen de winst van jaarlijks *f* 140,- voor huur van de huizinge van den rector? Feit is dat het dorp, zoals Kloos schreef, een tijdlang met zijn klassiek onderwijs 'in den put' kwam. Maar hoe zwaar dat bij gezworens gewogen heeft? In ieder geval had de oude mr. Pieter gelijk toen hij in 1619 schreef